

**UCHWAŁA NR XXXVI/240/2026
RADY MIEJSKIEJ W KCYNI**

z dnia 24 września 2026 r.

**w sprawie zajęcia stanowiska w przedmiocie żądania stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnej Rady
Miejskiej w Kcyni oraz skargi na działalność indywidualną radnej**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 24f ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662 ze zm.), w związku z art. 383 § 1 pkt 5, § 2 i § 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2025 r. poz. 365 z późn. zm.) oraz art. 222, art. 223 § 1, art. 227 i art. 229 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), uchwala się, co następuje:

§ 1.1 Po rozpatrzeniu wniosku z dnia 9 sierpnia 2026 r., w części obejmującej żądanie stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnej Rady Miejskiej w Kcyni z powodu zarzucanego naruszenia art. 24f ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, stwierdza się brak podstaw do stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnej, z przyczyn określonych w uzasadnieniu do uchwały.

2. Stwierdza się brak właściwości Rady Miejskiej w Kcyni do merytorycznego rozpatrzenia, w trybie Działu VIII Kodeksu postępowania administracyjnego, skargi na działalność indywidualną radnej.

§ 2. Uchwałę wraz z wnioskiem i zgromadzoną dokumentacją w części dotyczącej skargi na działalność indywidualną radnej przekazuje się Wojewodzie Kujawsko-Pomorskiemu jako organowi nadzoru nad działalnością gminną, celem rozważenia swojej właściwości do jej rozpatrzenia.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Kcyni do zawiadomienia wnioskodawcy o sposobie załatwienia pisma.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Kcyni

Zbigniew Witczak

UZASADNIENIE

W dniu 10 sierpnia 2026 r. do Urzędu Miejskiego w Kcyni wpłynęło pismo Sołtysa Sołectwa Smogulecka Wieś, z dnia 9 sierpnia 2026 r., które zostało przez Burmistrza Kcyni przekazane według właściwości do rozpatrzenia Radzie Miejskiej w Kcyni pismem z dnia 24 sierpnia 2026 r. Wnioskodawca określił pismo jako wniosek o interwencję i skargę na działalność radnej Rady Miejskiej w Kcyni. Zarzucił radnej bezprawne przetrzymywanie krawężników stanowiących mienie sołectwa na prywatnej posesji, odmowę ich wydania oraz możliwe wykorzystywanie mienia komunalnego do celów prywatnych lub gospodarczych. Wniósł również o podjęcie działań zmierzających do stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnej na podstawie art. 24f ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662 ze zm. – dalej: „u.s.g”).

Stosownie do postanowień Statutu Gminy Kcynia Przewodniczący Rady Miejskiej w Kcyni przekazał przedmiotowe pismo w dniu 26 sierpnia 2026 r. do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Kcyni w celu przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego i zajęcia stanowiska w sprawie. Komisja zajmowała się badaniem przedmiotowego wniosku na posiedzeniu w dniu 7 września 2026 r. Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, wyjaśnień radcy prawnego, aktualnych przepisów prawa sformułowała stanowisko o braku podstaw do stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnej oraz o niewłaściwości Rady Miejskiej do rozpatrzenia skargi.

Stosownie do art. 222 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691 – dalej: „k.p.a.”), o charakterze pisma rozstrzyga jego treść, a nie nazwa nadana przez wnoszącego. Pismo obejmuje dwa odrębne zagadnienia, a mianowicie skargę na zachowanie indywidualnej radnej oraz żądanie stwierdzenia wygaśnięcia jej mandatu z powodu zarzucanego naruszenia zakazu określonego w art. 24f ust. 1 u.s.g. Każde z tych zagadnień wymaga odrębnej oceny kompetencji Rady.

Rada Miejska w Kcyni nie jest organem właściwym do merytorycznego rozpatrzenia skargi na indywidualną radną w trybie Działu VIII Kodeksu postępowania administracyjnego. Art. 227 tego Kodeksu odnosi przedmiot skargi do działania organów oraz ich pracowników, natomiast art. 229 k.p.a. nie wskazuje organu właściwego do rozpatrywania skarg na radnych. Radny jest członkiem organu kolegialnego, lecz sam nie jest organem gminy ani pracownikiem rady. Stanowisko to znajduje potwierdzenie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 19 września 2014 r., sygn. akt III SA/Łd 676/14, oraz w postanowieniu Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 lipca 2014 r., sygn. akt II OSK 1850/14. W najnowszej praktyce nadzorczej ten sam wniosek przyjął Wojewoda Mazowiecki w rozstrzygnięciu nadzorczym z dnia 2 czerwca 2026 r., znak WP-O.4131.10.2026, stwierdzając nieważność uchwały uznającej skargę na radnego za bezzasadną.

Odmienne przedstawia się kwestia żądania stwierdzenia wygaśnięcia mandatu. Zgodnie z art. 383 § 1 pkt 5 i § 2 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2025 r. poz. 365 z późn. zm. – dalej: „k.w.”), rada stwierdza wygaśnięcie mandatu radnego w przypadku naruszenia ustawowego zakazu

łączenia mandatu z wykonywaniem określonych funkcji lub działalności. Art. 24f ust. 1 u.s.g., zakazuje radnemu prowadzenia, zarządzania albo reprezentowania działalności gospodarczej z wykorzystaniem mienia komunalnego gminy, w której uzyskał mandat. Dla zastosowania tego przepisu konieczne jest ustalenie zarówno prowadzenia lub zarządzania działalnością gospodarczą przez radnego, jak i funkcjonalnego wykorzystania w tej działalności mienia komunalnego. Samo przechowywanie mienia sołectkiego na nieruchomości prywatnej nie wypełnia tych przesłanek.

W toku postępowania wyjaśniającego nie potwierdzono żadnego z twierdzeń, które mogłyby wskazywać na przywłaszczenie mienia przez radną, odmowę jego wydania albo wykorzystywanie krawężników w działalności gospodarczej lub dla prywatnej korzyści. W szczególności nie wykazano, aby radna prowadziła lub zarządzała działalnością gospodarczą z wykorzystaniem tych krawężników. Okoliczność, że mienie znajdowało się na posesji prywatnej, nie dowodzi takiego wykorzystania. Z oświadczenia z dnia 20 sierpnia 2026 r., wynika, że nieruchomość należy do osoby trzeciej, a krawężniki były tam przechowywane za jego zgodą.

Dokumentacja inwentaryzacyjna i zdawczo-odbiorcza potwierdza, że krawężniki zostały przekazane nowemu sołtysowi jako mienie Sołectwa Smogulecka przez kończącą kadencję panią sołtys, obecnie radną. W arkuszu spisu z natury z dnia 25 września 2024 r. ujęto 64 krawężniki drogowe radna jako osoba przekazująca i Sołtys jako osoba przejmująca podpisali protokół zdawczo-odbiorczy. Pan Mateusz Konopka złożył ponadto oświadczenie, że spisem objęto wszystkie składniki majątkowe, nie wniósł uwag ani zastrzeżeń oraz przyjął materialną odpowiedzialność za powierzone mienie.

Dalsze działania wnioskodawcy jako sołtysa nie potwierdzają, aby był on pozbawiony możliwości dysponowania krawężnikami. Przeciwnie, z jego wyjaśnień z dnia 18 sierpnia 2026 r. wynika, że część krawężników została odebrana z miejsca składowania przez mieszkańców i wykorzystana na cele sołectwa, w tym przy montażu stojaków rowerowych i urządzeniu miejsca na ognisko. Okoliczności te potwierdzają, że miejsce składowania nie uniemożliwiało sołtysowi faktycznego dysponowania mieniem. W tym kontekście oświadczenie, że radna bezprawnie przetrzymuje krawężniki i odmawia ich wydania nie ma żadnego oparcia w stanie faktycznym. Tym bardziej, że radna nie jest właścicielem nieruchomości na której znajdowały się krawężniki.

Dokumentacja inwentaryzacyjna wykazuje 64 krawężniki na koniec 2024 r. oraz 43 na koniec 2025 r. W dniu 21 sierpnia 2026 r., zgodnie ze wskazaniem sołtysa, krawężniki odebrano z posesji na której były zdeponowane i przewiezione zostały przez Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Sp. z o.o. na teren świetlicy wiejskiej.

Na podstawie wyjaśnień złożonych przez radną, oświadczenia majątkowego złożonego za 2025 rok oraz informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej wynika, że radna nie prowadziła i nie prowadzi żadnej działalności gospodarczej.

W wyroku z dnia 16 sierpnia 2012 r., sygn. akt II SA/Po 427/12, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu podkreślił konieczność dokonania konkretnych ustaleń co do prowadzenia działalności gospodarczej i wykorzystania w niej mienia komunalnego, brak ustaleń dotyczących celu zarobkowego,

zorganizowania i ciągłości działalności nie pozwala zastosować art. 24f ust. 1 u.s.g. W niniejszej sprawie materiał dowodowy nie wykazuje nawet podstawowego związku krawężników z jakąkolwiek działalnością gospodarczą radnej.

Ocena powyższych okoliczności została dokonana wyłącznie w zakresie koniecznym do rozstrzygnięcia żądania stwierdzenia wygaśnięcia mandatu na podstawie art. 24f ust. 1 u.s.g. Nie stanowi ona merytorycznego rozpatrzenia skargi na indywidualną radną w trybie Działu VIII Kodeksu postępowania administracyjnego. Wobec braku przesłanek ustawowych Rada Miejska w Kcyni stwierdziła brak podstaw do stwierdzenia wygaśnięcia mandatu Pani Danuty Rudzkiej.

Uchwałą wraz z wnioskiem i zgromadzoną dokumentacją w części dotyczącej skargi na działalność indywidualną radnej przekazuje się Wojewodzie Kujawsko-Pomorskiemu jako organowi nadzoru nad działalnością gminną, celem rozważenia swojej właściwości do jej rozpatrzenia.